

A zenénk válasz Isten tetteire

Gyönyörű napra virradtunk szeptember 29-én, szombaton. Nagy izgalommal készültek zenészek és szervezők, hogy megkezdődjön a IV. Erdélyi Baptista Fúvóstalálkozó Zilah főterén. Megható látvány volt, amikor felsorakozott a 410 zenész, és két közös darabbal indította el a találkozót.

Valamikor elődeink sóvárogva kérték, hogy jöjjön el az az idő, amikor a hívők sokasága szabadon tisztelheti Teremtőjét és Megváltóját. És eljött a várva várt nap, hangzott a szívet felemelő zene és dicsőítés. A téren Veress Ernő szilágyballai baptista lelkipásztor adott hálát ezért a lehetőségért, majd zenekaronkénti felvonulás kezdődött. Egyenként a zenekarok átvonultak az Ady Endre Gimnázium udvarára, ahol folytatódott az örömnappal.

Köszöntéseket hallgathattunk meg népünk polgári vezetőitől. Megtisztelt jelenlétével Kelemen Hunor RMDSZ elnök, Borbély László miniszter, Seres Dénes képviselő, Pop Imre Kraszna polgármestere, Fazakas Miklós Zilah alpolgármestere.

A találkozót imádsággal folytatódott, amikor néhányan köszönetet mondtak Istennek a gondviselésért. Elekes Sámuel diakónus (Zilah) és Kiss Zoltán lelkipásztor (Kraszna) olvastak ígét és hangolták imára a zenészeket és az egybegyűlteket. Egyéni és közös darabok elzenélése váltogatták egymást a nap folyamán, közöttük rövid biznyságtételek voltak Isten munkájáról. A napi programot Szöllősi Szabolcs vezette, a szervezés

nagy részét pedig Barta Tibor zilahi karmester és munkatársai végezték. Igei üzenetet Veress Ernő, Vadász János (Kalifornia), Király Tibor és Budai Lajos adtak át. Karmesterek és akik segítettek a közös darabok eljátszását és az előkészületekben is részt vállaltak: Kiss Imre Balla, Dimény Sándor Kraszna, Barta Tibor Zilah, Szabó István Kémer, Bokor Barnabás Nagyvárad, Király Tibor Balla, Szekeres Béla Zilah.

Föltehető az a kérdés, hogy miért kell ilyen alkalmakat szervezni, amikor ennyi zenész összegyűl, és csak zenél egész napon át? A zenénk Istent dicsőíti, és mi rá szeretnénk felhívni a figyelmet. Szeretnénk visszatükrözni azokat az értékeket, amiket Tőle kapunk, de kívánjuk beragyogtatni ebbe a könnyű áztatta szomorú világba is az Ő kincseit, és elmondani az embereknek, hogy van remény és érdemes élni.

Ma egyre több zenegép van és sok csatornán lehet zenét hallgatni, de ezek nagy része szórakoztatás, amivel az emberek figyelmét terelik el a valós problémákról. Rövid ideig ez sikerül is, de aztán következik a nagy visszazuhanás a régi helyzetbe.

Mi, bibliás hívő emberek valljuk, hogy Isten az embert meg tudja vál-

toztatni az evangélium által. Ha valaki átéli az újjászületést, megváltozik az élete. Ez mindenkinél egy felejthetetlen esemény, mert bűnbocsánatot nyer és rendbe jön Istennel. Nem elég a vallásosság, mert az élet nehéz kérdéseiben ez nem segít, de segít az Úr Jézussal való őszinte kapcsolat, mert értelmet ad az életünknek.

A zene a Biblia tanítása szerint nem más, mint válasz az Isten cselekvéseire. Amikor valaki átélte, hogy Isten megvigasztalta nehéz helyzetében, a zene segítségével adott hálát. Amikor valaki bocsánatot nyert és megízlelte az új életet, zenébe öntötte örömét. Volt olyan, hogy valaki mindegyik gyermekének a születésekor írt egy-egy új háladalt Istennek.

A zenélés képessége Isten adománya és akkor szép a zenénk, ha arra használjuk, amire Teremtőnk adta: az ő imáadására.

Köszönjük mindenkinek, aki eljött és aki valamivel is hozzájárult, hogy ez a találkozó szép és áldott legyen. Ha valami jóra inspirálhatott ez az alkalom, ne add fel, keresd életed megoldását és találd meg egyedül Istennél. *(Megjelent a Szilágyság c. lapban Zilahon.)*

BUDAI LAJOS DÁNIEL lp.

A fúvószenekarok Zilahon, az Ady Endre Liceum hátsó udvarán – aszfaltozott tornapályán – közösen és zenekaronként is játszottak.

Kárász Izabella

Őszvégi szonett

Lágy, őszi eső permetez az égből,
lesöpri a még fán lévő levélt.
A tél útjára bocsátja a dért,
majd előtűnik a messzeségből.

Kísértni visszajár a nyár, tavasz.
Halkan előjön az emlékezés,
a természetben folyik a temetés,
s nem érezzük, hogy remélni szabad.

Pedig az ősznek, télnek bús kódében,
a szívünk titkos, tiszta belsejében
virágját bontja egy-egy orgona,

s érzi lelkünk, hogy a tél fagyából,
ősznek borongós, bús hervadásából
nem más indult el, a tavasz maga.

Dani Zoltán

Ősszel

Az őszi sugárban megremeg a szív,
mint lehajtott fejű szomorú virág,
rozsdás lángolás, majd ködlepel borul,
fakó lesz az ég, szintelen a világ.

Kertek haldokolnak párás alkonyatban,
száz piros sebből vérzik a nyár,
de nem halál ez, gazdag ősz után
a természet indul pihenni már.

Mint pusztá végtelenben magányos fa,
megtépázva olyan lesz az ember,
mit zúznak kéjjel üvöltő szelek,
s tavaszt remélni nem tud, nem mer!

Ne nyugtalankodj, s ne félj szívem,
várj nyugodtan, míg eljön majd a tél.
Teremtőd van, kegyelmes Istened,
megtartód Ő, hát bízzál és remélj!

Uram! Teremtőm! Vágyunk hozzád
menni,
hol nem lesz ősz, s hervadó virág.
Hol örök tavaszban, üdvözült békében
dicsér hálával a megváltott világ.

Uram, ragyogtasd reményét a fénynek!
Tedd, hogy olvassza szívünknek telét!
Szentlelked sugara ragyogtassa fel ránk
örök dicsőség fényét, melegét!

Antal Ferenc

Isten napsugara

Kis szobámban ülök, merengek,
Virágos ablakok hová lettetek?
Elillant a nyár,
Üres már a határ,
Csípős szellő fújdogál,
Csak fújdogál.

Annyi ékessége a mának
a múlté már,
Annyi szépségére, annyi
épségére
a feledés vár.
Csípős szellő fújdogál,
Csak fújdogál.

Elillant a nyár,
Tovaszállt az ősz,
Kopogtat a tél,
Pislákoló fénye
a reménynek
szívem mélyén még él.

Istenem, a tél után
ugye lesz tavasz még?
A nagy pihenés után
ugye ránk mosolyg az ég?

Elfáradunk, megpihenünk,
Kizöldülünk újra,
Életre kelt mindenütt, mindent
Isten napsugara,
Isten napsugara.

Ha Isten napsugara vagyok,
Jöhet a tél,
Reményem még él,
Hogy élet-telem
Kizöldül újra,
Ha rám mosolyog,
Isten napsugara.

Túrmezei Erzsébet

Boldog út

Eljön az ősz, meghal az ének.
Elnémul a fülemilének
zengő szava és minden hallgat.
Dérré dermed hamar a harmat.
Falevelek aranyló ezre
zizegve hull az ösvényedre.
Szívedben halk melódiákkal
mégy a százszínű őszön által.
Virág hervad el utad mellett,
halkan érint hideg lehelet,
de a te lelked nem remeg meg
érintésén fagyos szeleknek.
Hullhat a lomb, halhat a ének
tüntével a nyár melegének.
A szél süvölt, a tél havaz bár,
terád tavasz, tavasz, tavasz vár.
S lelmeden át már fénye rezdül,
amint mégy az őszön keresztül.
A köd mindjobban szerteszéled.
Ó, boldog út! Ó, örök élet!

Dora Rappard

Én vagyok!

Szélvész, vihar, ha támad,
s a szíved megremeg,
mert a sűrű homályban
nem látod Mestered.
Íme közelg feléd, és így beszél:
„Én vagyok! Én vagyok! Én vagyok!
Ó, hát ne félj!”

Hullám fölött visz útja,
királyként jó az Úr.
Kezét segítni nyújtja,
s a tenger elcsitul.
Hallgatni kell neki, ha Ő beszél:
„Én vagyok! Én vagyok! Én vagyok!
Ó, hát ne félj!”

Csengjen mindig füledbe
e szózat néked is,
míg a hab zúgva-zengve
a biztos révbe visz.
Jézus fogad a parton, s így beszél:
„Én vagyok! Én vagyok! Én vagyok!
Ó, hát ne félj!”

Év végi missziókerületi konferenciák

Szeretettel meghívjuk a gyülekezetek képviselőit, hogy vegyenek részt missziókerületük év végi konferenciáján, amelyeket a következőképpen tartunk: a székelyföldi missziókerület konferenciája november 24-én lesz megtartva a Hargita táborban; a kolozsvári missziókerületé a szamosújvári imaháznál lesz december 1-én; a nagyváradi missziókerület december 8-án tartja konferenciáját a nagyváradi roma gyülekezetnél, míg a zilahi missziókerület a nagyfalui imaháznál konferenciázik december 15-én. Minden konferencia délelőtt 10 órakor kezdődik. **DR. KOVÁCS JÓZSEF, főtítká**

HÍRFOTÓ – Folytatódott a tavaly indult képzés és október 5-7. között megtartották a roma szolgálattevők 2. konferenciáját *A szolgálattevők példamutatása* címmel – ezúttal is a nagyváradi roma imaházban. 16 gyülekezetből 120-an jöttek el meghallgatni az előadásokat. Az angliai Andy Paine misszionáriust Buzle Péter tolmácsolta. Tanítással közreműködött Szűcs Sándor, Veress Efraim és Szabó László lp.

HIRDETÉS

Antal Ferenc: ÜZENET – új verseskötet

Hetven, többnyire új verset tartalmaz és 13 korábban megzenésített verset; a kötetet Megyesi József színes grafikái díszítik. Az ÜZENET megtalálható a szerkesztőségben és a missziókerületi konferenciákon.

Ajánlás (a kötet előszavából) – Nagy áldás Istentől a hosszú életkor. Az pedig már külön kegyelem, ha az évek múlásával is az ember tevékeny tagja a családnak, vagy éppen egy közösségnek. Antal Ferenc testvér „erősen” közeledik a nyolcvanhoz. Ennek ellenére ott lehet látni őt rendszeresen a Nagyvárad-Belvárosi gyülekezet összejövetelein.

A Szeretet-szerkesztőséget is megmeglátogatja. Az elmúlt évben több ízben is hozott tudósítást, frissen írott verseit is megmutatta. Az idei év elején azt a tervét újságolta el, hogy összegyűjtött egy kötetre való költeményt. Istennek legyen hála, hogy ez most kézbe is veheti a kedves olvasó.

Az elmúlt öt év termését találjuk meg az Üzenetben, hiszen ennyi idő telt el a legutóbbi, a 2007-ben megjelent *Vallomás a kereszt tövében* c. kötet megjelenésétől. A körülbelül 80 vers mellett a korábbi oratórium-szövegek is megtalálhatók.

Jó gazda módjára tehát, őt és újat kínál fel a Szeretet-lap korábbi szerkesztője. „Verseim bizonyágtételek” – hallottam többször is volt kollegámtól. Sajátos módon fejezi ki tehát gondolatait, érzéseit – mostmár a közel nyolc évtized súlyával, tapasztalataival. Szép példa, hogy mennyire megmaradt nála idős korban is az, ami eddig is nagyon fontos volt: munkálkodni, szolgálni hűséggel.

Kedves dolog, hogy szeretné még mindezt folytatni is, ha „rámosolyog Isten napsugara”, akként, amiképpen erről az **Isten napsugara** c. versében vall: „*Elillant a nyár, / Tovaszállt az ősz, / Kopogtat a tél, / Pislákoló fénye / a reménynek / szívem mélyén él. / ... Elfáradunk, megpihenünk, / Kizöldölünk újra, / Életre kelt mindenütt mindent / Isten napsugara. / ... Ha Isten napsugara vagyok, / jöhet a tél, / reményem még él...*”.

(Sz.L.)

Misszionáriust avattunk Kárpátaljára

Több mint egy évtizede jönnek össze Magyarországról (Tiszántúlról), Erdélyből, és az utóbbi években már Kárpátaljáról is a lelki munkások, évente kétszer a TELEK-találkozókon. Nagyon áldásosak ezek az alkalmak, mert együtt tanulunk Isten Igéjéből, és egyre jobban megismerjük egymás gondjait, örömeit.

Az idei tavaszi TELEK egy különleges alkalommal bővült, március 11-én Szilágyballán misszionáriust avattunk Kárpátaljára. Kelemen Szabolcs testvér és felesége Krisztina, már egy éve szolgált Ungváron és környékén, és most elérkezett az ideje annak, hogy testvérünket misszionáriussá avassuk. (Szabolcs teológiát és pszichológiát tanult, Krisztina román-angol szakos tanár, és van egy kisfiuk, Dániel. Mindannyian ott voltak az avatáson.)

Az avató istentiszteleten Nehra Bálint lelkipásztor, a Kárpátaljai Magyar Baptista Közösség vezetője hirdette az ígét Ezékiel 33:1-9 alapján, és az órálló rendkívüli felelősségét hangsúlyozta az új misszionárius család felé. Az igehirdetés után került sor az avatásra. Az avató bizottság tagjai: Nehra Bálint, László Imre, Király Tibor, Borzási István és ifj. Budai Lajos egyenként imádkozott a Kelemen családnál.

Az avatás után köszöntések voltak. László testvér azt hangsúlyozta, hogy „a gyülekezet le is becsülhet, néha túlbecsülhet, de az út végén majd az

Kelemen Szabolcs (középen) lelkipásztori avatásán imádkozott (balról jobbra): Budai Lajos, Borzási István, László Imre, Király Tibor és Nehra Bálint.

Atya megbecsül”. Nehra Bálint testvér a befogadó Kárpátaljai Magyar Baptista Közösség nevében köszöntötte a Kelemen családot. Borzási Márta Krisztinát külön is köszöntötte és arra biztatott (Zsid 12:1-2 alapján), hogy mindig Jézusra tekintsenek fel, aki hitünk kezdője és bevégezője.

Végül Király Tibor testvér kívánt sok áldást a 20. Zsoltár alapján. Utána úrvacsorai közösségünk is volt – együtt az egész gyülekezettel. Köszönjük az erdélyi magyar baptista

testvéreknek és vezetőiknek, hogy „átengedték” Kárpátaljának ezt a drága családot, akiknek sok erőt kívánunk a szolgálathoz.

Az Észak-Kárpátalján lévő falvak és városok sok magyar – és magyar ajkú roma – embere nagyon kevés reménnyel bír. Vigyétek nekik a jó hírt: Jézus Krisztusban Isten teljes szeretete, gazdagsága és hatalma érkezett el hozzátok.

DR. LÁSZLÓ IMRE

IMB-misszionárius Kárpátalján

Szilágyi Zsigmond (balról) Tóth Zoltán, Vass Gergely, Simon József, Veress Efraim és Elekes Sámuel imádkozott a beiktatáskor.

Betlehemi pásztor

Hosszú nyolc év után újra pásztorra talált a nagyváradi Betlehem magyar baptista gyülekezet, és így ez év szeptember 23-án lelkipásztor beiktatást ünnepelhettünk. A kicsi imaház hamar megtelt váradi, remetei, gyantai, újlaki és más gyülekezetekből érkező testvérekkel. A remetei gyülekezetnek nem kellett elbúcsúznia lelkipásztortól, mert ezentúl Elekes testvér mindkét körzetben szolgálni fog.

Az ígét Simon József a szövetség elnöke az ApCsel 6:1-7-ből hirdette. Felhívta a figyelmet arra, hogy ahogyan az első gyülekezetben Szentlélekkel teljes férfiakat kerestek a szolgálatra, Isten is úgy akarja, hogy Szentlélekkel teljesek legyenek a lelkipásztorok és szolgálattevők, de nem csak ők, hanem minden egyes hívő is.

Ezután következett az Elekes testvér bizonyoságtétele, melyből kiderült, hogy hűségesen kereste az Isten akaratát, és az Úr egyre több munkával bízta meg, amit ő nem utasított el. Diakónusként kapta lelkipásztori megbízását a Vass Gergely lp. tv. idejében. ☿

A Barnabás lelkipásztori közösség

Majdnem hat évvel ezelőtt fogalmazódott meg az az igény – ami már rég ott volt bennünk –, hogy a forradalom után idehaza teológiát végzett lelkipásztorok, hozzunk létre egy közösséget és továbbtanulást célzó programot.

Fiatallal lelkipásztorokként Erdélyben szétszórva éltünk és törekedtünk szolgálni az Urat és a testvériséget a saját helyünkön. Nem kívántunk elszigetelődni egymástól és fiatalként fejlődni is szerettünk volna a szolgálatban. Különböző csoportos beszélgetések során kikristályosodott, hogy szervezendő program együtt imádkozást, tovább tanulást és közösség ápolást kell magába foglaljon. Ennek az elképzelésnek a megvalósításán fáradoztak néhai tanáraink Gergely István és Kovács József is. Így alakult meg 2007-ben a lelkipásztorok baráti közössége a Barnabás közösség.

A tanulmányozási rész előbb egy közösen kiolvasott könyv megbeszélése,

majd később egy vezetői tanfolyam elvégzéséből állt. Az Úr kegyelméből folyó év szeptemberében fejeztük be a vezetői tanfolyam második évfolyamát, és az Egrespatak melletti Agapé szállóban átvehettük az igazoló okmányokat is. A tanfolyam egy jól megszerkesztett segédanyagokból álló lelki szolgálatban forgolódnak.

Évente kétszer gyűltünk össze Egrespatakon, ahol ez a kurzus volt az egyik beszélgetési témánk. Igyekeztünk különböző testvéreket is meghívni, akik minket érintő témában tartottak előadást a találkozók során. Ezúton is szeretnénk megköszönni Püskök Kálmán testvérnek mint vendéglátónknak, és Floyd Parker testvérnek mint támogatónak, a szeretetet és a sok segítséget, amiben részesített bennünket.

A nagy csoportos találkozó, átlag 20 lelkipásztor jelenlétével, nem csak egy tanulmányi konferencia volt, hanem minden alkalommal közösségi

igényt is betöltött, a résztvevők megosztották imatémáikat, majd mindenkiért imádkoztunk. A szabad időt személyes beszélgetésekre használtuk, amiből a szűk két nap alatt sohasem volt annyi, amennyit szerettünk volna. Nagyon hasznosnak találtuk ezeket az alkalmakat, mivel elég ritkán sikerül együtt lennünk ilyen körben.

A nagy csoportos találkozók között tartottunk kisebb csoportos találkozókat is, amikor a területileg egymáshoz közelebb levő testvérek találkoztak, közösséget gyakoroltak és beszélgettek a tanulmányról is.

Hisszük, hogy az Úr tovább is fog vezetni bennünket és megmutatja: hogyan tovább. Imádkozunk azért, hogy egységesen egymás támogatására tudjunk lenni a lelki szolgálatban, hogy hatékonyabban végezhessük szolgálatunkat, amit az Úr ránk bízott és a testvérek elvárnak tőlünk.

ALBERT ISTVÁN ZSOLT *lp.*,
Paptamási

⇒ Vass testvér elmondta, hogy annak idején fájo szívvel engedte el munkatársát, mégis örömmel, kívánva, hogy még sok ilyen diakónust avathasson.

A lelkipásztort áldáskérő imádsággal indították új munkaterületére a beiktatási bizottság tagjai: Simon József, Veress Efraim, Vass Gergely, Elekes Sámuel, Szilágyi Zsigmond és Tóth Zoltán.

Veress Efraim ügyintéző lelkipásztorunk bátorította újonnan érkező szolgatársát, hogy folytassa a megkezdett munkát és gondozza a nyáját. Szilágyi Zsigmond előljáró egy pásztortbotot ajándékozott a lelkipásztornak, amelyre a Jn 28:17 van írva: „*Legeltesd az én juhaimat*”. A remeteiek részéről Lukács Sándor testvér szolt, majd a betlehemi és a remetei fiatalok köszöntötték a lelkipásztort.

Közös ebéddel folytattuk együttlétünket, majd a délutáni istentiszteleten is részünk lehetett az Ige és a testvéri közösség áldásaiban. A további köszöntések sora után Elekes testvér igei üzenetet adott át a 2Móz 33:12-23-ból, és elmondta, hogy ennek az igeszakasznak a bátorítására mert ígent mondani a Betlehem gyülekezet meghívására. Vass Gergely testvér igehirdetéssel szolgált az ApCsel 15:1-29-ből, ahol az első gyülekezetek példája alapján bemutatta a biblikus konfliktus-megoldás jellemzőit.

Hálások vagyunk Istennek, hogy pásztort adott nyájának. Kívánjuk, hogy lelkünk javára és Isten dicsőségére váljon az együtt eltöltendő idő.

VARGA MÁTYÁS és EDINA

Koltó – Szeptember 9-én nagy öröm volt a koltói gyülekezetben, amikor öt év után újból bemerítést tarthattunk. Két fehérruhás tett biznyságot, és vallotta meg hitét újszövetségi bemerítésben. Az ünnepségre meghívtuk Kiss Zoltán lelkipásztort, aki egyben a bemerítést is végezte (jelenleg a körzetnek nincs lelkipásztora).

Az alkalom áhítattal kezdődött, majd következett a bemerítkezendők biznyságtétele és az ifjúság szolgálata. Az ígét Kiss Zoltán lp. hirdette az ApCsel 22:3-13 alapján, kihangsúlyozva, hogy a származás és a neveltetés nem tesz bennünket keresztyénekké, szükség van igazi megtérésre. Isten áldja meg az új tagokat, hogy hűséges szolgálói legyenek az Úrnak! A fényképen balról jobbra: Halász Jenő, Koncsárd Alíz, Koncsárd Balázs, Kiss Zoltán lp. **(Koncsárd Ottó)**

Köröstárkány – Június 24-én bemerítési istentiszteletet tartottunk Köröstárkányban. A kezdő áhítat során Mike József helyi lelkipásztor az alkalmi énekek (HH-197-56) mellett az Ef4:1-6-tal buzdította hálaímára a gyülekezetet, különösen a fehérruhásokat. Örömmel vallottuk meg énekekben is, hogy Egy az ÚR, a HIT és a BEMERÍTÉS (HH-127) sőt a TEST, a LÉLEK és a REMÉNYSÉG is, amire elhívást kaptunk. Balla Frigyes székelyhídi előljáró testvér a Róma 6 alapján hirdette Isten ígétét, hangsúlyozva, hogy mennyire fontos a Krisztussal való azonosulás, és az erről való cselekvő vallástétel, a bemerítkezés. Ez alkalommal három fiatal volt kész ez utóbbira is. Örömmel hallgattuk biznyságtételeiket a Belényes környéki Ászáf Tinifí Kórus hitvalló énekeinek keretében. Bordás Zoltán és Erdei Hajnal csak néhány éve látogatták a gyülekezetet. Az ifjúsági bibliaórák és táborozások során indult el bennük a megtérés folyamata. A téli evangelizációs alkalmak, amelyeken a kórossal részt vettek és szolgáltak is, megerősítette bennük a döntést, hogy nyilvánosan, a keresztség vizében is elkötelezzék magukat

Krisztus követésére. Benedek Levente kisnyégerfalvi fiatal hívő családban nevelkedett. Sok ideig jónak, sőt másoknál jobbnak látta magát, míg az Úr meg nem győzte őt arról, hogy Isten nélküli igazsága olyan, mint a „vérbe mártott ruha”. Több megtérési kísérlet után ő is ez év elején kapott új életet az Úrtól. Vallástételük alapján és Jézus Krisztus parancsára Mike József lelkipásztor merítette be őket, majd Bunta Ferenc és Balla Frigyes gyülekezeti vénekkel együtt kézzel imádkoztak fiatal testvéreink Lélekkel való beteljesedéséért, lelki növekedéséért. A nevek balról jobbra: Bunta Ferenc, Benedek Levente, Erdei Hajnal, Bordás Zoltán, Mike József. Az Úr tartsa meg őket kegyelmében és vonjon még magához sokakat! **(M.J.)**

Ipp – A jó Isten kegyelméből szeptember 16-án délelőtt bemerítési ünnepélyünk volt Ippon. Hárman tettek vallást hitükről a bemerítés vizében (a fotón balról jobbra): Borzási Márk, Kerekes Ildikó és Bóné-Gréczy Onézimus. Isten ígétét Bodor Sándor lp. hirdette a Mt 3,13-17 versek alapján. Testvérünk párhuzamba állította azt, hogy miért kellett az Úr Jézusnak bemerítkeznie és miért kell nekünk. Két alapvető igazság is elhangzott: az Úr Jézus a bűnösökkel azonosult amikor bemerítkezett, a mi bemerítkezésünk pedig Isten uralmának vetjük alá az életünket. Délután hálaadó ünnepélyünk volt, amelynek során Bodor tv. a Lk 12,13-21 alapján szolgált: a bolond gazdag negatív példa számunkra, aki nem

adott hálát Istennek, nem gondolt a szegényekre, nem gondolt a saját lelkére, illetve életének végére. Az Úr adjon kegyelmet, hogy mind a pozitív, mind a negatív példából tanulhassunk. **(Fekete Csaba)**

Roma nőkonferencia

Isten kegyelméből szeptember 15-én tartottuk Ákoson, immár 9. alkalommal a roma nőkonferenciát. Mintegy tizenhat gyülekezetből voltak jelen, több mint háromszázan. A konferencia témája: „*Tanuljunk együtt*” (Tit 2:3-10).

A délelőtti alkalom lelkes énekléssel kezdődött, melyhez segítséget nyújtottak a nagyvárad-i Roma Gyülekezet zenészei és énekesei. Szűcs Sándor lp. az Eszter 2:7-12 alapján köszöntötte az egybegyűlteket. Mihály Izabella Nagyváradról, az 1Pt 3:10-12 alapján és Szűcs Tünde Szatmárról a Zsolt 18:26-29,47 szerint buzdítottak imára.

Első alkalommal, de nagyon szépen szolgált a krasznai roma gyülekezet énekkara, Dimény Sándor testvér vezetésével.

Két előadás következett. Kis Judit „*Tanuljunk, mint feleség*” címmel a Tit 2:3-8 alapján hangsúlyozta, hogy az idős asszonyok viselkedjenek szentekhez illően, tanítsák a fiatalabb asszonyokat a hit dolgaira, a fiatalabbak törekedjenek tisztelni az idősebbeket, akik több bölcsességgel vannak a birtokában. A mértékletesség sok bűntől távol tart minket, ezért törekedjünk a mértékletességre mindenben.

A második előadást Bálint Ibolya testvérnő tartotta „*Tanuljunk, mint gyermekeiket nevelő édesanyák*”. „*Neveljék józanságra a fiatalasszonyokat, hogy ezek is szeressék a gyermekeiket*” (Tit 2,4).

A gyermeknevelés remek dolog énünk öldöklésére. A szülők mindig jó

gyereket akarnak, de a gyermek is jó szülőket kíván magának. Három kapcsolattípusról beszélt az anya és a gyermek között: a) 0-3 éves korban kapja meg a szeretetet és gondoskodást, b) 3-12 éves korban kell megtanulnia az engedelmességet, önfegyelmet, tiszteletadást, felelősségtudatot, c) legyen a barátod 13- éves kortól, feltétel nélkül szeresd, kapjon több figyelmet, segítsd, hogy önállóvá váljon.

A délelőtti alkalom finom ebéddel zárult. A délutánt újból lelkes énekléssel kezdtük, melyet egy rövid, de tanulságos jelenet követett. Utána

Kovács Judit osztotta meg velünk néhány gondolatban: milyen ajándékokat adhatunk gyermekeinknek? a) hívő családot- nem mindegy, hogy hol élnek gyermekeink, b) gyülekezetet, ahol gyakorolhatják a közösséget és az istentiszteletet, c) iskolát, ami segíti gyermekeinket, hogy értelmileg fejlődjenek

Záró igei üzenettel Fogarasi Dezső, a helybeli gyülekezet előjárója szolgált az 5Móz 7:6-8 igék alapján. Sok meglepetésben is részünk volt a nap folyamán. Nagyon kedves alkalom volt mindnyájunk számára.

PAPP LÁSZLÓNÉ ERZSIKE

Micske – Szeptember 16-án régen várt napra ébredt a micskei gyülekezet, 12 esztendő múltával megmozdult a víz a helyi gyülekezet medencéjében. Kezdekor imára buzdított Csete Lajos szalárdi missziómunkás, és ifj. Hiri János érszöllősi diakónus a 118. Zsoltár alapján. A bemerítési istentisztelet keretében nyilvános vallást tett hitéről Tripó Debora és Tripó Egon. A fiatalok a Hóreb-táborban ismerték meg Isten kegyelmét több mint egy éve, de ragaszkodtak hogy bemerítésük is együtt történjen. Az ígét ifj. Hubert Imre tv. (a bemerítkezők nagybátyja) hirdette az 1Móz 7. rész alapján, amelyben a kegyelemre találás fontosságát emelte ki. A bemerítést lelkipásztorunk, Veress Efraim tv. végezte. Színvonalasan szolgált az érszöllősi énekkar.

Délután hálaadó istentiszteletet tartott a gyülekezet, ahol igei üzenettel és bizonyágtétellel id. Veress Ernő tv. és felesége szolgáltak. Felemelő pillanata volt az alkalomnak továbbá egy Albániába induló misszionárius lány bizonyágtétele amiért a gyülekezet imádkozott ez alkalommal. Mindenért Istenné a dicsőség. **(Tripó István)**

„Haladást, fejlődést – de nem egyedül”

Szép vasárnap volt szeptember 23. Temesváron. Több mint 200 személy zsúfolódott be a Drobeta utcai kis baptista imaházba. Az ünnepség délelőttién Boros Róbert testvér lelkipásztori beiktatása történt.

Kezdéskor Demjén Attila tv. köszöntötte a gyülekezetet, és Simon András lelkipásztossal együtt buzdított imára. Kovács Gyula lp., missziókerületi elnök, az 1Kor 3:5-18 alapján hirdette az ígét: „Együtt dolgozni Istennel, az ő keze alatt, mert sem a plántáló, sem az öntöző nem jön számításba, csak a növekedést adó Isten, aki elfogadott, hogy munkatársai legyünk.”

A beiktatás

Boros Róbert lelkipásztor testvér székfoglaló beszédében hangsúlyozta: „Békességet akarok, haladást, fejlődést, de nem egyedül, és nem egyéni sikereket, hanem együttműködést, együtt szolgálatot veletek”; majd idézte szolgálati vezérigéjét: „*Szövetségem volt veled, élet és békesség szövetsége. Azért adtam neki, hogy féljen engem. Félt is, és megalázkodott nevem előtt.*” (Mal 2:5).

A beiktatáskor Boros Róbert testvérért, valamint családjáért imádkozott: Kovács Gyula ny. lp., Bálint Pál és Szűcs Benjámin Ottó, gyülekezetünk volt lelkipásztorai, Bulică Petru, a Betel román baptista gyülekezet lelkipásztora, Sallai Jakab Aradkisszentmiklósi, valamint Simon András Arad-belvárosi gyülekezet lelkipásztora.

A köszöntések

Az áldáskérés után köszöntések következtek. Nagy Géza tv. a helybeli gyülekezet részéről: „Sokat imádkozunk pásztorért, és örvendünk jövőteleteknek. Akarjuk, hogy együtt építsünk, ahogyan Izrael népe is együtt épített Nehémiással.”

Erdő Endre tv. a székelyudvarhelyi búcsúztató gyülekezet részéről: „Hálát adunk az évekért, amelyben sok áldást nyertünk együtt, és kívánjuk Ézsaiás próféta szavaival az Isten áldását: „*És vezet téged az ÚR folytonosan, és megelégti az aszályban lelkedet, és csontjaidat megerősíti; és olyan leszel, mint egy öntözött kert, mint egy vízforrás, melynek vize nem hagy cserben. És hozzád tartozóid örök romokat építenek*

Boros Róbert lp., felesége Emília, valamint a gyerekek: Róbert 6 éves, Titusz 10, Viktória 12. Kovács Gyula missziókerületi elnök köszöntötte őket a beiktatás után.

fel, felemeled régi nemzedékek alapvetéseit; úgyhogy rés-befalazónak neveznek téged, a lakáshoz való ösvények visszaállítójának.”

Bálint Pál tv., a temesvári gyülekezet volt lelkipásztora: „Bánság az ország legmelegebb vidéke, legyen hasznos és kellemes ez számotokra is. A legfontosabb tennivaló: az Úr nevében szólni, az ő üzenetét továbbítani. Ezékiel próféta szavaival kívánok áldást szolgálatodra: „*Emberfia! Örökké állóvá tettelek téged Izrael házában. Ha ígét hallasz tőlem, figyelmeztess őket az én nevemben!*”

Szűcs Benjámin Ottó, a temesvári gyülekezet leköszönő lelkipásztora: „Ígyekeztem úgy szolgálni, hogy folytassam a jó munkát. Ha megkérdezné valaki tőled, miért jöttél Temesvárra, azt kellene felelned; hogy folytassam a jó munkát.”

Bulică Petru, a Betel román gyülekezet lelkipásztora: „Örvendek veletek. Imádkozunk, hogy az Úr áldjon meg titeket és a temesvári magyar gyülekezetet. Az Úr Jézus két alkalommal csodálkozott, egyszer amikor názáretben nem talált hitet, és másodszor amikor a százados hitét látta. Kívánom szívből, hogy az Úr Jézus elcsodálkozzon a ti hitetek

látán, és akkor nem lesz hiába a Boros testvér munkája.

Bálint Pálné Ibolya: „Minden szolgálati helyünkön követünk el hibákat, de kapunk még egy esélyt az újra-kezdéshez; Isten mindig odarendel valakit, hogy megerősítsen. Légy áldott, Emília, a nők között, erősítsen meg Isten téged Temesváron.”

Marossy Zoltán, az RMDSZ helyi szervetének képviselője: „Nem vagyunk egyformák, de van tartásunk, van hitünk. Örülünk, ha valaki ide jön, hogy erősítse a törzseket, az elhajló törzseket visszairányítsa, hogy nevelje fiatal csemetéinket. Hiszem, hogy olyan embert küldött ide Isten, akire bátran fölnézhetünk. Kívánom, hogy áldja meg az ÚR, és erősítse meg, hogy tudják végezni a munkát amit fölvállaltak. Isten hozott Temesvárra!”

Epilógus

A délelőtti ünnepi légkör betöltötte a jelenlevőket. Éreztük Isten áldását lebegni a gyülekezetben. Kérjük a mi Urunktól az engedelmesség bátorságát! Ezzel használunk legtöbbet embertársainknak, testvéreinknek, rokonainknak. Az Úr áldja meg Temesvárt!

MUCSI B. JÁNOS

A király asztalának vendégei

Isten kegyelméből szeptember 12-15. között harmadik alkalommal került sor a Reménység Konferenciára a Hargita Keresztyén Központban.

A célcsoportot ezúttal is különösen a mozgássérültek alkották, de a 104 résztvevő között – ebből 57 hátrányos helyzetű – voltak Down-kórosok, látássérültek és értelmi fogyatékosok is. A konferencia egyik célja az volt, hogy reményt ébresszen a csüggedtekben. Ugyanakkor lehetőség nyílt a résztvevőknek az egymással való találkozásra, ismerkedésre. A jelenlevők többsége Maros, Brassó, Hargita, Kolozs, Szilágy, Arad, Beszterce-Naszód, Szatmár megyéből és Magyarországról érkezett.

A konferencia a Barnabás Házban táborozó csoportok vezetőinek az összefogásával jöhetett létre. Évente egyre több sérült és segítő részesül lelki és testi felüdülésben fönt a hegyen, ahol az Úr kegyelme évről évre kiárad és fonódik a Remény-Háló.

Szolgált közöttük Kis Ottó négyfalusi lelkipásztor és egyben főszervező, Kelemen S. Sándor besztercei, Kelemen J. Sándor marosvásárhelyi lelkipásztor, Dohi Zoltán, aki a Maros megyei romák és magyarok között végez szolgálatot, a Barnabás alapítvány képviselőjében Erdő Endre székelyudvarhelyi gyülekezeti vén, valamint Szilágyi András, aki maga is mozgássérült.

A konferencia témája: „*A király asztalának vendége.*” Kicsendült az igei szolgálatokból, hogy az Úr mindenkit – még a mozgássérülteket is – várja és hívja a királyi asztalhoz, akárcsak Dávid az ellenséges dinasztia sánta leszármazottját, Mefibósetet. Isten számára mindannyian drágák vagyunk. A reggeli és esti szolgálatokban különösen az Úr hívása és a reménység üzenete domborodott ki.

A konferencia folyamán ugyanakkor lehetőség nyílt kötetlen társalgásra, vagy szervezett fórum-beszélgetésekre, szabadidős alternatív programokra is, mint: gyógytorna, masszázs, mozgássérültek jogaival kapcsolatos tanácsadás, sportfoglalkozások a reménység olimpia keretén belül; olyan sportágakban próbálhattuk ki magunkat, mint például: darts, íjászat, kerekesszékes gyorsasági verseny.

A konferencia legnagyobb áldása, véleményem szerint, hogy együttesen Isten ígéjére figyelhettünk, megoszthattuk egymással tapasztalatainkat. Ugyanakkor személy szerint újból arra tanított az Úr, hogy helyzetemhez mértén és képességeim maximális odaszánásával szolgáljak öneki, ne engedjek a panasz és önsajnálát kísértésének.

A konferencia logója

Szeretném hangsúlyozni, hogy azért is jöhetett létre a konferencia, mert néhányan szívügyüknek tekintik ezt a speciális missziót. Ez még olyan gyakorlati dolgokban is megnyilvánult, mint a kerekesszékesek naponkénti felcipelése a kápolnába. Hála az Úrnak a gépkocsivezetőkért, akik a szállításban vállaltak szolgálatot, valamint azokért a támogatókért is, akik adományaikkal lehetővé tették, hogy a konferencián való részvétel ingyenes legyen.

Azért imádkozom, hogy a hallott ige teremjen gyümölcsöt mindannyiunk életében, kövessük örömmel Istent – a sajátos helyzetre kapott sajátos kegyelem által.

VÉKÁS BENJÁMIN

A jelenlevők többsége Maros, Brassó, Hargita, Kolozs, Szilágy, Arad, Beszterce-Naszód, Szatmár megyéből és Magyarországról érkezett.

VILÁGVÁLSÁG – „Közel az Úr...”

„Közel az Úr...” – egy kedves ének refrénje kezdődik így. Évenkénti adventjeink az ünnepvárás jegyében zajlanak, és a karácsony is mi lehetne más, mint örömnep. A mi Urunk második eljövetele előtt azonban számos negatív esemény várható. Ezeknek lehetne a válság az összefoglaló neve.

Mottóként szeretném idézni a Biblia utolsó előtti versét: „Bizony hamar eljövök” (Jel 22:40), továbbá a Mt 24:48-at: „Halogatja még az én Uram a hazajövetelt”. Ez a két ige, a mi Urunk Jézus Krisztus visszajövetelével kapcsolatosan – amit a lehető legnagyobb világválság fog megelőzni – azt üzeni, hogy az Úr eljön, hirtelen, váratlanul, nem késlekedve, hanem idejében. A mikorról pontosan senkinek sincs fogalma, de támpontot adnak a megjelenését megelőző események, amelyek között az egyik a világválság.

Válságról gyakran és igen változatosan szoktunk beszélni. Gazdasági válság, agrárválság, túltermelési válság, politikai, pénzügyi válság, a válságkezelés pedig önálló diszciplínává vált – krízisemendzsment címmel.

A világválság más kategória

Alan Greenspan amerikai gazdaságtudós majdnem 20 évig (1987. aug. 11-től 2006. jan. 6-ig) volt a Federal Reserve (FED) elnöke. Magyar zsidó családban született Washington Heightsben. Négy amerikai elnök idejében vezette a FED-et. Az amerikai jelzáloghite-válság kapcsán könyvet írt „A zűrzavar kora” címmel. A világválságok kezdete a zűrzavar – minden értelemben.

Greenspan szerint „A pénzpolitika nem gyakorlati tudomány, hanem művészet”. Én inkább azt mondanám, hogy bűvészet, vagy azt, hogy spekuláció, nem akarok ugyanis ezeknél erősebb kifejezéseket használni.

Soros György (született Schwartz György, Bp., 1930. aug. 12.) magyar-zsidó származású amerikai befektető, pénzügyi spekuláns, közgazdász, a FORBES magazin szerint az Egyesült Államok 14., a világ 35. leggazdagabb embere (2010 szept.-i lista), „vitatja, hogy a pénzpiacok az egyensúly felé tartanak”. 2010 júniusában kijelentette: „Nem zárható ki a kettős receszzió kialakulása. Tulajdonképpen a második felvonás csak most kezdődik, amikor a pénzpiacok kezdik elveszíteni bizalmukat az adósságlevelekben. A reflektorfény ugyan Görögországra és az euróra vetül, de a hatás világ-

szerte érezhető lesz.” (Soros egymillió dollárral támogatta az ajkai vörösiszap katasztrófa áldozatait! Megjegyzem, hogy magyar és zsidó, különösen pedig magyar-zsidó közgazdászokra érdemes odafigyelni!) Soros évek óta beszél és ír arról, hogy az amerikai gazdasági lufinak csak egy gombostű kell és vége.

Ez utóbbi válság már globális

A pénzügyi-gazdasági túltermelési válságok lehetnek lokálisak, most azonban a szakemberek szerint az 1929-33-as első nagy gazdasági világválság ismétlődik, persze egészen másként, de méginkább globálisan. Ez a második világválság sokak szerint az utolsó és végzetes. Mások csupán a rablókapitalizmus ciklikus válságainak egyikét látják benne.

Illusztráció: Getty Images

Ami biztos az az, hogy a világválságokat az egész világ menetét befolyásolni képes emberek okozzák, sokak szerint nemcsak tudatosan, de egyenesen megtervezetten, s ami szintén biztos, hogy az eddigi történelem arról tanúskodik, hogy a lokális és regionális válságok „megoldása” (inkább így mondom: „végkifejlete”) mindig a háború volt, az első világválság kövekeztménye pedig, az eddigi legnagyobb, a II. világháború.

Nem kell összeesküvés-elmélet ahhoz, hogy lássuk, hihetetlenül kevés ember kezében hihetetlenül nagy tőke, és hatalom koncentrálódik.

Az emberiség létszáma a napokban lépte túl a 7 milliárdot. Egyesek szerint

ez túl sok, törvénytörő, sőt kíváncsok a létszámnövekedés lassítása. Elkerülhetetlennek látszik egy nukleáris háború, ami kirobbanhat mondjuk Izrael és az arab világ, esetleg Irán és az Egyesült Államok között és világméretűvé nőheti ki magát.

A gazdasági összeomlás, a világ újrafelosztása, a hihetetlen sebességgel fejlődő Kína, India, Brazília, a munkanélküliség feltartóztathatatlan növekedése, a pszichés betegségek, a depresszió, a félelem eluralkodása, a kábítószeres terjedése (és sorolhatnám), abszolút válságjelek és globális méretűek.

Nem kell Biblia ahhoz, hogy akár az abortusz, akár az euthanázia, vagy épp a homoszexualitás és egyebek, negatív erkölcsi magatartásnak minősüljenek, de e hosszú, mégis talán nem fölösleges bevezetés után nézzük a Bibliát.

„Elválaszt, megkülönböztet, ítél”

Első mondatként hadd jegyezzem meg, hogy a teljes Írással rímelnék a mai kor válságjelenségei, bár a Bibliában a VÁLSÁG szó nem fordul elő, találunk viszont számos szinonimát.

Induljunk a nemzetközi és a magyar szóhasználatban is gyakori KRÍZIS-ből. A *krízisz* görög szó, profán jelentése: válság, gazdasági válság, vagy válságos élethelyzet, állapot.

Az Újszövetségben a KRÍZISZ a KRINÓ = elválaszt, megkülönböztet, ítél folyamata, maga az elítélés, elválasztás, megkülönböztetés. Ha egyszerűen akarom mondani, akkor a bibliai krízis inkább büntetés, ítélet, mint válság; még helyesebb, ha azt mondom, hogy a bibliai krízis az isteni ítélet, büntetés következményeként előálló válság.

Az én olvasatomban: Isten Jézus Krisztusban, az ő áldozatával a bűn kérdést a maga részéről rendezte. A kegyelmet nyert bűnös üdvözl, a kegyelmet elutasító elkárhozik. A szétválasztás, a megkülönböztetés folyamata az ítélet, a bűn egyik büntetése a válság.

A válság persze még kétesélyes élethelyzet, de csak nagyon elméletileg. A krízis ugyan megoldódhat, de

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenné, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Református családban születtem, szüleimnek harmadik gyermekeként. A templomot csak kötelezettségből látogattam. Majd, mint mások, én is konfirmáltam. Habár a világi szórakozások magukkal ragadtak, mégsem adták meg azt a boldogságot, amire mindig vágytam. Majd férjhez mentem. Hála Istennek, mindennünk meg volt, egy kislányunk született, de még ezek után sem találtam meg az igazi boldogságot.

Berettyószéplakról költöztünk Szilágybagosra, ahol egy hívő család közelségébe kerültünk. Ebben a családban tartottak házi közösséget, ahova engem is meghívtak. Az Úr itt kezdte el munkálni szívemet. Ez év februárjában az evangélizáló hét folyamán az a kérdés lett feltéve: „Akarsz-e meggyógyulni?” Én ezt a kérdést magamévá tettem. Az Úr Jézus az én gyógyítóm is lett, és benne megtaláltam azt a boldogságot, amire mindig vágytam. Az Úr meggyőzött arról, hogy hitemet az alámerítésben megpecsételjem. Így az Úr Jézusban örök életet, boldogságot, békességet találtam. Imám az, hogy az Úr tegyen alkalmas eszközzé a mások megmentésében. ...Kedves olvasóm, ha keresed életed értelmét, célját, akkor arra bátorítalak, hogy ezt az Úr Jézusnál keresd, ahol meg is fogod találni!

HORVÁT ILONA, Szilágybagos

Anevem Kincses Berta, református családban születtem, így ilyen neveltetésben is részesültem. Már gyerekkorban szerettem templomba járni. Megkonfirmáltam, de ez nem hozott változást. A szomszédomban hívő család lakik, ahova több mint két évig házi közösségbe jártam. Az Úr már itt elkezdte munkáját életemben. Az imaházban az evangélizáló hét alkalmával jelét adtam, hogy döntöttem az Úr Jézus mellett. Ezután az egyik református családnál a református lelkész bibliaórát tartott, ahol én is jelen voltam. Négy személy elmondta megtérését, ekkor én fölálltam és közöltem azt, hogy én is követni akarom az előttem levő testvérnőket, de az Úr Jézus követését akartam kifejezésre juttatni. Papírra írtam előzőleg, hogy majd felolvasom, de erre nem volt szükség, mert adott az Úr szívembe és ajkamra imát.

Az Úr csodás szabadítását tapasztaltam meg életemben. Azóta teljesen kicserélődtem, és a megváltás öröme él szívemben. Naponként érzem az Úr jóságát, vezetését tapasztalom. A biblia életem részévé vált. Alámerítkeztem augusztus 12-én. Hálás vagyok az Úrnak, hogy férjem nem akadályozott. Hiszem, hogy az Úr fogja munkálni a férjem és gyermekeim életében is a megtérést.

Kedves olvasóm! Ha nem vagy bizonyos abban, hogy örök életed van, csak vallásod, jöjj Jézushoz, aki téged is megment. Ezzel az igeversssel szeretnék bátorítani mindenkit: „Ezenképpen, mondom néktek, öröme van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén” (Lk 15,10).

KINCSES BERTA, Szilágybagos

⇒ ennek is ára van, gyakoribb vég azonban az összeomlás, egyén esetében a pszichózis, az öngyilkosság; társadalmilag a háború, a világháború, de mindenképpen az összeomlás, a teljes vagy részleges csőd.

Félreérthetetlen jelrendszer

Az Úr Jézus visszajövetelét kétség kívül megelőzi egy korábban soha nem tapasztalt világválság, amit a magyar szöveg nagy nyomorúságként fordít. A válság félreérthetetlen jelrendszer. Én a következőképpen osztályozom ezeket a jeleket:

- 1) Az ún. politikai jelek: forradalmak, zavargások, helyi háborúk, stb.
- 2) A társadalmi élet fonáksága: törvénytelenység, igazságtalanság, a társadalom legkisebb egységén, a családon belül pedig: hűtlenség, szeretetlenség, gyűlölet.
- 3) Az egyre nagyobb népszerűségnek örvendő ateizmus, és a tévtanítások példátlan mértékű elterjedése.
- 4) A természetben egyre gyakrabban jelentkező és egyre nagyobb méretű katasztrófák, földrengések, cunamik, áradások és aszály, vagy különféle égi jelek, netán aszteroidák becsapódása.
- 5) A missziómunka bizonyos tekintetben történő megélénkülése és lezárulása (betelik a pogányok száma),

másfelől a hitélet hanyatlása („az Emberfia – amikor visszajön – vajon talál-e hitet?“).

6) Izrael országának a helyreállása.

7) Soha nem látott pusztító háború.

Ez a lista természetesen bővíthető és magyarázatra szorul. Akik ismerjük az ígét, és figyeljük a mai eseményeket, tudjuk, hogy ezek a jelek teljesedtek, vagy beteljesedésük bármikor és hirtelen bekövetkezhet. Tudjuk,

Illusztráció: Tanácsadás a Reménység fesztiválon

hogy a globalizáció végeredménye az antikrisztusi világbirodalom lesz. Tudjuk, hogy ezt mintegy bevezeti a válság minden formája – beleértve a legújabb észak-afrikai változásokat és a korábbi sok-sok „apró” válságot (szuezi, olaj, stb.). Lehet, hogy most az utolsó világválság első periódusában élünk. Az biztos, hogy elkerül-

hetetlen a pusztulás, mégpedig a soha nem látott mértékű pusztulás, ahogy erről maga Jézus beszél. Elkerülhetetlen a háború, mégpedig olyan, amelyben egynegyed és egyharmad arányban pusztul el minden, a Jelenések könyve szerint. A béke csak Jézussal érkezik, mindezek után...

Nekünk mégsem az a dolgunk, hogy „világvéget” prédikáljunk, hanem a megfeszített Krisztust. Amikor látjuk beteljesedni mindazt, ami vár erre a világra a bűn miatt, akkor Jézus tanítására figyelve emeljük föl a fejünket, ne féljünk, hanem tudatosítsuk magunkban, hogy megérkezett a mi megváltásunk, hogy aki eljövendő, az itt van, az ajtó előtt.

Krisztus-tanítványok kellenek!

Az elmélyülő válság egyre aktívabb és egyre hitelesebb életű Krisztus-tanítványokat szükségel. Félre kell tennünk minden kicsinyeskedést, dogmatizmust, tradíciót és a leghatékonyabb eszközökkel hirdetni az ígét. Ebbe a munkába állított be mindannyiunkat elhívó Urunk, és ebben a munkában szeretne találni, mikor megérkezik.

(Részlet az Országos Lelkipásztor Konferencián elhangzott előadásból, Balatonszemes, 2011. nov. 8.)

DR. ALMÁSI MIHÁLY

Isten meglátogatta a békési gyülekezetet

Nagy volt a sürgés-forgás augusztus utolsó hétvégéjén a békési imaháznál. A külső szemlélődő is észrevehette, hogy nem mindennapi eseményre készül gyülekezetünk. Így is volt. Szombaton délután 5 órakor megszólalt a zenekar ünnepélyes hangja. Elkezdődött a meghívott vendégek bevonulása. Őket Péter István testvérék követték. Majd a szószéki szolgálatra felkértek sorakoztak.

Kezdő ima után, dr. Vass Gergely, az ügyintéző lelkipásztor köszöntötte a megjelenteket. Mészáros Kornél, a MBE főtákará olvasott ígét az alkalmi beszédéhez: a 2Tim 4,1-8-at. Arra buzdította az új lelkipásztort: „Vigyázzon arra, amit Istentől kapott, őrizze, de ossza is meg környezetével. Üzenetét ne igazítsa a hallgatók változó igényéhez. Mások kezét fogva induljon el. Hirdesse az egyszerű ígét. Töltse be egészen szolgálatát.”

Az ifjúság éneklése után kezdődött a tulajdonképpeni beiktatás. Mészáros Kornél főtákará lényegre törő kérdéseket tett fel Péter István lelkipásztornak, majd pedig az őt meghívó gyülekezetnek. Válaszai után kézzelreható imádsággal járt közben testvérünkért Mészáros Kornél, Budai Lajos, Kiss Tibor Péter, valamint Mike Jenő. Isten elé vitték a beiktatott igeszolgálatát, kapcsolatát az Úrral, anyagi hátterét és kapcsolatát saját családjával meg másokkal is. Ez után Mészáros Kornél bemutatta Péter Istvánt és feleségét, mint a békési gyülekezet frissen beiktatott lelkipásztor családját.

A kórus kellemesen hangzó, áldást kérő éneke után, dr. Vass Gergely tolmácsolta Dr. Mészáros Kálmán, volt ügyin-

Mészáros Kornél (balról), Budai Lajos, Kiss Tibor Péter és Mike Jenő mondott áldást.

téző lelkipásztorunk és elnökünk üdvözlését. Hasonlóképpen idézett Merényi Zoltán, volt körzeti lelkipásztorunk leveleiből is. Az ige megszentelő hatalmát és igaz voltát hangsúlyozva átadta a szószéki Bibliát.

Természetesen következett Péter István beiktatott lelkipásztor székfoglaló beszéde. Először életútjukat ismertette: gyökereit, megtérését, polgári tevékenységét, elhívását, házasságkötését, eddigi lelkipásztori szolgálatát, teológiai felkészülését, első feleségének halálát, újra házassodását. Hogy miért jöttek Békésre? Válasz: 1Sám 17:28. Jöttek harcban levő testvéreik felkeresésére, mert parancsot kaptak rá, friss kenyeret hoztak, Jézus győzelmének hirdetésére, képviselésére. Ne csak csatazaj legyen a körzetben, hanem győzelem is.

A fiatalok újabb lendületes éneke után elindult a köszöntések lavinája. A különböző baptista tisztségviselők közül kiemelem az erdélyi szövetség elnökségét képviselő Budai Lajos útmu-

tatását és Kiss Tiborné a missziókerületi nőszövetség nevében mondott köszöntését. Megszóltak a beiktatott barátai, az egyházkerületünk pásztorai, a békési gyülekezetet képviselő Lisztes Tibor presbiter. A helyi társégházak részéről Katona Gyula, református esperes és Bicskei Róbert, adventista lelkipásztor emelkedett szólásra. A helyi és megyei önkormányzatot Mucsi András, református presbiter képviselte. Közölte, hogy minden 100 békési emberből 97 elveszett, és csak 3 jár rendszeresen templomba. Ezt oly módon kell megszoroznunk, hogy a 20.000 lakosra vonatkozó adatokat megkapjuk. Széles tere van az evangéliumnak.

A szombat esti befejező közös éneken a nagy Isten vezetését kértük. Áldást Kis Tibor Péter, a Körös-vidéki Egyházkerület elnöke mondott. A különféle közösségeket képviselő testvéreinkre gondosan elkészített szeretetvendégség várt.

DR. VASS GERGELY ny. lp., Békés

A megtérésnek nagy jelentősége van!

– November 6-án, kedden az USA-ban elnökválasztást tartanak. –

Moody, amerikai evangélista a következőket mondta egyszer a prédikációjában: „Amikor egy új elnököt választanak az Egyesült Államokban, igen nagy a lelkesedés az egész országban. Maine-től Kaliforniáig nem találni egyetlen újságot sem, amelyik ne lenne tele a jelöltekről szóló cikkekkel. A választás láza az egész országot izgalomban tartja. Nem gondolnám azonban, hogy ez olyan nagy újság lenne a mennyországban. Ha az angol királynő lemondana a trónjáról, akkor az egész világ értesülne róla, mindenki kíváncsi lenne rá, tehát a hír eljutna a föld minden kicsi zugába is. A mennyben talán erre senki nem kíváncsi. Mégis, ha most valahol ebben az órában egy asszony, egy férfi, vagy akár egy gyermek megbánja a bűneit és megtér, ez azonnal nyilvánosságot kap a mennyországban. Ezekre a dolgokra másképpen tekintenek ott, mint itt a földön. Ami számunkra fontos, az ott nem számít, és amit mellékesnek tartunk, annak ott nagy jelentősége lehet.”

Te bocsánatot nyertél a bűneidre? Megbékéltél Istennel? Volt-e már öröm megtérésed miatt a mennyországban? Isten azt szeretné, „hogy minden ember üdvözlöljön” (1Tim 2,4), de ezt neked is akarnod kell. A Szentírás azt mondja: „Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!” (Jel 22,17). Az Úr Jézus Krisztusnak, Isten Bárányának az áldozata elegendő mindenki számára, de mindenkinek személyesen kell őt elfogadnia.

„Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre.” (Lk 15,7) – Idézet: **A jó vetés 2.** című áhítatos könyvből.

Miért vannak csillagok?

Erre a kérdésre is választ kaphatott az, aki résztvett **Prof. Dr. Werner Gitt** előadásán, szeptember 5-én, 17 órai kezdettel, a nagyváradi belvárosi gyülekezetben. Testvérünk fáradságot nem kímélve járta végig országunkat, Isten csodáiról s az örömmüzenetről beszélve. Nyolc napos körútja Kolozsváron kezdődött, s ott is fejeződött be, érintve a következő településeket: Nagyfalu, Szatmár, Nagyvárad, Makfalva, Marosvásárhely, Segesvár. Legtöbb helyen az alkalmakat a testvérgyülekezetek és a baptista gyülekezetek közös szervezése készítette elő – Szatmárnémetiben voltak román ajkú hallgatók is.

Az ismert professzort **Nagy Ernő** kísérte útjain, s tolmácsolta németről magyarra.

Az előadásban elhangzott első kérdés az volt, hogy **Hány csillag létezik?** – a válasz pedig korántsem volt egyszerű. A híres kutató történelmi adatokat sorolt fel a régmúlttól napjainkig, rámutatva a tudomány fejlődésére is. Ábrahám csak 3000 csillagot tudott volna megszámolni, mert pusztá szemmel ennyi látható, távcsővel azonban Galileo Galilei már ennek tízszeresét állapította meg, derül ki *Sidereus nuntius* című alkotásából, 1610-ben.

Később számos galaxist és galaxisfajtát fedeztek fel, mai számítások szerint pedig a csillagok száma 10^{25} . Ez annyi csillagot jelent, hogy egy számítógépnek 30 millió évre van szüksége, hogy megszámolja, ha másodpercenként 10 milliót számol. Ennél is meglepőbb amit a Zsoltárok 147:4-ben olvasunk, mely szerint Isten nemcsak elrendeli a csillagok számát, hanem mindnyájukat nevén is nevezi. A csillagok nevét, ha kiadnák zsebkönyvekben, úgy, hogy minden könyv 192 oldalas lenne, s minden oldal 35 sorból állna, soronként egy csillagnévvel, 2100 fényév hosszúságú polc telne meg ezekkel a könyvekkel (1 FÉ = 9,46 billió km).

A következő kérdésre, hogy **Hány félék a csillagok?** – az 1 Korinthus 15:41-ből kaptuk a választ: „*csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve*”. Szó esett a legközelebbi csillagról (Proxima Centauri: 4,28 FÉ), a legtávolabbi tárgyról (Kvazár: 13 milliárd FÉ), a legnagyobb ismert csillagról (Alpha-Hercules: 250 milliárd km átmérő), a legkisebbéről (Fehér Törpe LP 327-16: 1700 km átmérő, a Hold fele), s a legvilágosabbról (Eta-Carinae: 6400 FÉ), melynek fénye négymilliószer nagyobb a Nap fényénél, s egyetlen pillanat alatt eltűnnék tőle. *Isten nem készít másolatokat, csak eredeti példányokat* – mondta az előadó, s vonatkozik ez nemcsak a csillagokra, de a hópelyhekre, s az emberre is.

Miért vannak csillagok? – tevődött fel harmadik kérdésként, s a feleletben hármass szerepükről hallottunk: azért, hogy jelek legyenek és idők meghatározói, valamint, hogy Isten üzenet-hordozóiként világítsanak.

Elhangzott, hogy Isten kevesebbet vár el azoktól, akiknek csupán a csillagok beszélnek. Akinek Bibliája van, annak nagyobb a felelőssége.

A legmegdöbbentőbb kérdés talán az utolsó volt: **Ki teremtette a csillagokat?** Válaszként Dr. Werner Gitt végig vitte a fonalat a Biblián (1 Móz 1:1-től Zsid 1:2-ig), hogy teljes összefüggésben értsük meg a szinte hihetetlen gondolatot: *a világ teremője nem más mint a Megfeszített*. Ehhez kapcsolódik egy másik meglepő tény: körülöttünk minden ennek a váltságműnek a hirdetője.

Isten festőművészeket, építészeket is felhasznált a kereszt üzenetének továbbítására. Valaki fahulladékból ácsolt

keresztet, jelezve ezzel életünk hulladékeinak lerakathelyét. A legmagasabban fekvő kereszt a volt NDK-ban épült adótorony gömb alakú éttermének üvegfalain vonul körbe a nap sugarai által, napkeltétől napnyugtáig. A világ legnagyobb keresztje pedig egy vitorláshajóra emlékeztető szálloda Dubaiban, épp egy muzulmán országban.

Ezekhez hasonló csoda a déli féltekéről látható legkisebb csillagkép, a Dél Keresztje, mely számos ország zászlóján is feltűnik. Közvetlen alatta található az Ékszeres doboz csillagkép sok színben pompázó csillagaival, s a Szenes Zsák nevezetű sötét felhő. Előbbi a Mennysország szépségeire utal, utóbbi pedig a pokol szörnyűségét juttatja eszünkbe. Az Örvénykód M51 magjában is ott látható a kereszt. Ugyanakkor, nemcsak a makrokosmosz hirdeti Isten dicsőségét.

A kereszt üzenete megtalálható a mikrokozmoszban is: számos kereszt alakú kristály van a kémiai vegyületekben, sőt a könnycsepp sókristályai is kereszt alakúak. Isten sír az elveszettekért, ő mindent megtett az emberért. Álljunk be szolgálatába, szól a bátorítás a záró gondolatban.

„*A Biblia minden kérdésre választ ad az életet és halált érintően. Sok tudományos kérdésre is választ kapunk*” – hallhattuk az előadásban. Mégis, arra a kérdésre, hogy mit üzen a Szeretet lap olvasóinak, a professzor a következőt mondta: „*Az életben a legfontosabb kérdés, hogy Isten meghívott bennünket a mennyországba.*”

MELEG ADINA

Prof. Dr.-Ing. Werner Gitt 1937-ben Raineckben, Kelet-Poroszországban született. 1963-1968 között végezte mérnöki tanulmányait a Hannoveri Műszaki Főiskolán. 1971-től a Braunschweigi Műszaki-Fizikai Intézet (PTB) adatfeldolgozási részlegének vezetőjeként dolgozott, 1978-ban lett az Intézet igazgatója és professzora. Ma nyugalmazott kutatóként tart előadásokat, s közben bizonyosságot tesz Istenről mint Teremtőről és Megváltóról. Magyarul megjelent legismertebb könyvei: *Logosz vagy káosz, Teremtés + Evolúció=?*, *Gyakran feltett kérdések, ... és a többi vallás, A csodálatos ember, Jelek a mindenségből*.

Elérhetősége: werner.gitt@t-online.de, honlap: www.wernergitt.de

Nagy Ernő: a magyarországi Biblia Centrum Alapítvány (Dömös) vezetője; www.bibliacentrum.org

Augusztus 24-én kísérté utolsó útjára a gyászoló család és a nagybányai gyülekezet **Tulics Miklós** testvér földi sátorházát. Isten vigasztaló üzenetét az 1Kor 9:24-27 alapján dr. Kovács József lp. testvér szölte, rávilágítva az emberi lét nagy küzdelmeire, versengéseire, versenyfutásaira – párhuzamot vonva a világi ember és az Úr gyermeke versenyfutása között. Minden életpályán lehetnek akadályok, lelassulások. Tulics testvér élete vége felé egyik kezében fehér bottal, a másikkal pedig a padsorok széleit tapogatva jutott el a helyére az imaházban. A gyerekkorában elszenvedett baleset következtében az egyik szeme maradandó sérülést szenvedett olyannyira, hogy 50 éves korától többszöri műtetre került sor, ennek ellenére folyamatosan romlott a látása, mígnem teljesen világtalanná vált.

Testvérünk elvált szülők gyermekeként nőtt fel a világban, 26 éves korában tért meg. Az Úrtól kapott 82 év alatt sok mindenben megtapasztalta megváltójának gondviselő szeretetét. Ezt azzal is viszonozta, hogy látásának romlását észlelve, elhatározta, hogy amíg felesége az énekkari próbákban van, ő az imaház alagsorában lévő orgonán sorra veszi A Hit Hangjai énekeit, s kívülről megtanulja. Az így szerzett tudását gyümölcsöztette, és éveken át végezte az orgonai szolgálatot a felsőbányai gyülekezetben – kedves feleségével együtt. Igei üzenettel szolgált még Huszti Rudolf, a Hit gyülekezet lelkipásztora. A gyászistentiszteleten részt vett és szolgált a gyülekezet énekkara és fúvós-kara. Ezekért a szolgálatokért külön köszönetet mond ezúttal is elköltözött testvérünk özvegye, Irénke, akinek mi is kívánjuk az Úr vigasztalását. (**Mátis Csaba**)

Szeptember 14-én gyászistentiszteletet tartott a szilágyerkedi gyülekezet **Varga Zoltán** koporsója mellett. Testvérünket az Úr éppen a 80. születésnapján szólította magához. Élete, tevékenységei, serénysége, türelme példaeértékű volt az egész falu számára. A gyászistentiszteleten Bándi Sándor lp. hirdette az ígét, kiemelve, hogy a földi élet úgy értékes igazán, ha összetartunk, mint ahogy Varga Zoltán családjában is volt ez. A helyi ének- és zenekar is szolgált alkalmi ének-zeneszámmal. Vigasztalást kívánunk a hátra maradt özvegynek és a család többi tagjának. „Mert ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít.” (Jób 5:18)

Pál apostolhoz hasonlóan, **Csáki Ferenc** is nekifeszülve futott „egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért” (Fil 3,14). Utolsó útjára a népes család és a szilágyerkedi gyülekezet kísérté el július 18-án. Testvérünk 75 éves volt. Előző vasárnap még az imaházban hallgatta az Urat, egy hét múlva már személyes találkozása volt Megváltójával. Bándi Sándor helybeli lelkipásztor a Jn 18:4-9 alapján beszélt a hűségéről. Jézus mindvégig hű volt, elvégezte a megváltás munkáját. Példáját követve Csáki Ferenc is hű volt: családjához, hivatásához, Megváltójához. „*En megdicsőítettelek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízál, hogy elvégezzem*” (Jn 17,4). Isten vigasztalását kívánjuk a megszomorodott feleségnek, gyermekeknek és unokáknak.

„*Elfutnak éveink, nincsen itt maradás*”, így fogalmazta meg az énekiró életünk mulandóságát (H.H. 167). Ezt a tényt bizonyítja az is, hogy Szilágyballán egy hónap leforgása alatt két idős testvérnő költözött el e földi létből. **Özv. Józsa Zsigmondné** (szül.

Mátis Ilona) 83 évet kapott Teremtőjétől. Az évek során Isten három leánygyermekkel, kilenc unokával és 13 dédunokával áldotta meg, akikért sokat imádkozott. Az élet nehézségei között, a 28 évi özvegység alatt, Isten hűségét és gondviselését tapasztalta. Míg ereje engedte szorgalmasan látogatta a gyülekezeti alkalmakat, ám az utóbbi években csak „ablakot nyithatott Jeruzsálem felé”. Kétheti súlyos szenvedés után, július 21-én hívta haza az Úr. A gyászistentiszteleten Borzási Pál lelkipásztor a 62. Zsoltár alapján hirdette az ígét, majd Király Tibor nyugalmazott lelkipásztor a Fil 3:20-21 alapján szölte a hallgatósághoz. Az Úr vigasztalja a gyászolókat! (**Király Tibiné Ani**)

Augusztus 24-én **id. Király Györgyné** (született: Balla Borbála, élt 88 évet) temetése volt Szilágyballán. A gyászszertartáson a Mt 11:25-30-ból szölte Módi Miklós szilágyszentkirályi és Borzási István szilágyperecseni lelkipásztor. Bálint Pál, a gyülekezet hajdani lelkipásztora az 1Sám 25:15-16 alapján hirdette az ígét és emlékezett testvérnőnk életére. A nekrológot Budai Lajos zilahi ügyintéző lelkipásztor olvasta fel. A sírkertben Bándi Sándor ny. lp. vigasztalta a gyászolókat (1Sám 2:30/b – „*akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek*”). A temetésen szolgált a ballai gyülekezet ének- és zenekara.

Id. Király Györgyné 1924. júl.12-én született Szilágyballán, utolsóként egy 13 gyermekes családban, akik közül azonban csak öten érték meg a felnőttkort. A hétosztályos általános iskola elvégzése után választotta az Úr Jézus követését és 1941. augusztus 31-én aláírta a Bokor Barnabás által. Életének egy nehéz szakasza következett. Fiútestvérei távollétében (hárman az óceánon túlra kerültek, a fiatalabb pedig évekig hadifogságban volt), az idősödő, megromlott egészségű szülők mellett a kemény férfimunka is rámaradt a családban. A gyülekezetben tagja volt a Páth Géza budapesti zenetanár által 1943-ban alapított pengetős zenekarnak; fiatalabb éveiben örömmel szolgált a gyülekezet énekkarában is.

1946. szeptember 25-én, 66 évvel ezelőtt, házasságot kötött Király György gyülekezeti taggal. Házasságukat Isten két gyermekkel, öt unokával és nyolc dédunokával áldotta meg. Aránylag fiatalon, 35 évesen súlyos szívbeteget lett és nem bírt többet nagyobb fizikai megerőltetést.

Átélője volt a '60-as évek lelki ébredésének. A családi ház istentiszteletek helyszíne lett és sok vendég ellátásában vállalt részt; a több irányba kijáró missziós csoportok szolgálatra kész, eredményes bizonyágtevője volt.

Családja tagjait mindig ige szerinti becsületes életre intette, aminek gyakorlására ő is teljes igyekezetet fordított. Soha semmilyen tisztességtelen dologgal nem tűrt megalkuvást. Igaz volt rá az ige, hogy „*félelemmel és rettegéssel vigyék véghez a ti idvességeiteket*” (Fil 2:12/b).

Élete utolsó éveit a fizikai elgyengülés jellemezte. Több mint három év és három hónapot feküdt csaknem teljesen tehetetlenül – panasz, zúgolódás vagy a lázadás legkisebb jele nélkül. Augusztus 22-én, a késő esti órában sóhaj és jajszó nélkül hunyta le szemeit ez árnyékvilág számára, hogy egy szebb és jobb világban nyissa fel, amit szeretett Megváltója vére árán szerzett – az ő számára is. A feltámadás és viszontlátás reménységével válnak el egy ideig egymástól. Legyen emléke áldott! (**K.T.**)

Halál után – a születésre várva

Hogy ki a saját halottad, azt nem mindig te döntöd el...

**Késő ősz van,
nemsokára tél,
egyre
rövidebbek a
nappalok, ami
akár kedvünket
is szeghatné,
ha nem
tudnánk,
hogy épp a
leghosszabb
éjszakán fog
megszülni
a fény,
amelyet már
most, advent
előtt egy
hónappal is
várunk nagyon.**

Röstelltem, de a mai napig nem tudom a nevét. Évek óta ismertem a nénit; időnként találkoztunk a lépcsőházban vagy a liftnél, udvariasan köszöntöttük egymást, de semmi több. Ahogy az már – sajnos – lenni szokott a soklakásos társasházakban.

Reggel hatra járok dolgozni; nyáron ilyentájt már hét ágra süt a nap, sőt: sokszor ilyenkor a legkellemesebb, kánikula idején meg egyenesen a legelviselhetőbb az idő. Ezen a nyáron szinte minden hajnalban ott állt a negyedik emeleti lakása előtt a függőfolyosón, és láthatólag gyönyörködött. Gyönyörködött az éledező természetben, élvezte a belváros viszonylagos hajnali csöndjét. Láta mindennap, ahogy munkába indulok, leintegetett a harmadik emeletre, s rám mosolygott. Nem úgy, ahogy a szomszédok szoktak egymásra, hanem olyan szeretettel, mintha közelről ismert volna, mintha rokonok vagy családtagok lennének. Lélekmelegítő volt e mosoly, mégis volt benne valami... valami olyan, amit ott és akkor csak valahol nagyon hátul éreztem, és igazából meg sem mertem fogalmazni magamnak sem... Nem akartam elrontani... Mert olyan szép volt...

Aztán az egyik reggel már nem állt ott a függőfolyosón. Hiába néztem fel, nem integetett, nem mosolygott. Eltelt egy-két hét, és ott függött a lépcsőházban a gyászjelentés. Csak az asszonyneve szerepelt rajta, meg az, hogy Debrecenben temetik el. Persze megkérdezhetném a szomszédait, hogy is hívták, mi volt a keresztnéve, de ez ma már nem annyira fontos. Én őt már ebben az életben úgysem fogom néven szólítani; *valaki* egésze más szólította őt a néven...

Ma már tudom: a néni azokon a nyári hajnalokon nem csak gyönyörködött. Búcsúzkodott. Elkészönt ettől a világtól, melynek szépségeit az utolsó pillanatig nem szűnt meg csodálni. S e csodához számára éppúgy hozzátartoztak a boldogan éneklő madarak, a fák, a bokrok, az égbolton lassan, de biztosan felkúszó nap, mint a feleségétől búcsúzó, munkába induló férfi.

Nincs olyan nap, hogy reggelente ne vessek egy pillantást arra a negyedik emeleti függőfolyosóra. Pedig most már sötétben kell elindulni, hisz késő ősz van, nemsokára tél, egyre rövidebbek a nappalok, ami akár kedvünket is szeghatné, ha nem tudnánk, hogy épp a leghosszabb éjszakán fog megszülni a *fény*, amelyet már most, advent előtt egy hónappal is várunk nagyon.

Hiszem: a néni már ismeri ezt a *fényt*, s ha az Úr majdan ugyanoda vezet, mint őt, újra találkozhatunk. S akkor már néven tudom őt szólítani...

(Harangbongás – Protestáns tollforgatók antológiája. 2008)

SZATMÁRI GÁBOR

HIRDETÉS

Bibliák, keresztyén könyvek, CD-k, naptárak, képeslapok rendelhetők (akár nagyobb mennyiségben is) az alábbi címen: Kovács Zsolt, 410445 Oradea, Str. Corneliu Coposu nr.11, Bl. X 11, Sc. C, ap. 41., e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com facebook: Zsolt Kovacs. Tel.: 0724 490 634, 0770 151 811.

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.
410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

„Csak halkan sóhajtozz, ne gyászold
úgy, ahogy a halottakat szokták!”
(Ez 24,17a)

Füle Lajos

Mikor a bánat

Mikor a bánat elkészönt,
a szívben nőni kezd a csönd.
Már nem keres, már nem kiált,
bebalzsamozza – a hiányt.

(Egy hosszabb vers részeként
is megjelent, amelyet felesége
halála után írt a költő.)

